

Α. Χαρακτηριστικά της πολιτικής της Ν.Δ. στην Παιδεία

Δεν απέχω πολύ από το σημείο να ευχαριστήσω τη ΝΔ για την πρότασή της για τη διεξαγωγή προ ημερησίας διάταξης συζήτησης στην Εθνική αντιπροσωπεία συζήτησης για την Παιδεία.

Πέραν του αυτονόητου αξιώματος ότι κάθε συζήτηση για την Παιδεία αποτελεί αυτή καθ' εαυτή, μια κορυφαία πολιτική πράξη μείζονος σημασίας αφού η παιδεία συνιστά τον θεμελιώδη ορίζοντα άσκησης της κυβερνητικής πολιτικής, αποτελεί ταυτοχρόνως το ιδανικότερο θεματικό πεδίο διακρίβωσης της ορθότητας και της αληθείας των ιδεών και των πράξεων των υπαρχόντων πολιτικών σχηματισμών της Βουλής.

Υπό την έννοια αυτή είναι εξόχως ερεθιστικό και πολιτικά λυσιτελές να αναφερθώ κατ' ολίγον στις θέσεις και την πολιτική της ΝΔ στον κατ' εξοχήν ευαίσθητο χώρο της Παιδείας, περιγράφοντας όσο μου είναι δυνατόν τις αλληπάλληλες οβιδιακές μεταμορφώσεις της, που αποτελούν μνημείο αλλοπρόσαλλης και κατ' εξοχήν θνησιγενούς καιροσκοπικής πολιτικής.

Πιστός οπαδός της αποδεικτικής πολιτικής, της πολιτικής δηλαδή που δεν εξαντλεί τον εαυτό της στη διαπιστωσιολογική υπερχρησία, που απεχθάνεται την παράθεση ιδεοληπτικών στερεοτύπων που τρέφουν το σήμερα αλλά σκοτώνουν το αύριο, στο όνομα μιας μυωπικής επικάρπωσης της όποιας δυσαρέσκειας παράγεται από την εφαρμογή ορθοτόμων πολιτικών ρήξεως με τις ενοικούσες στους κόλπους της νεοελληνικής κοινωνίας συντεχνειακές αντιλήψεις, θα καταφύγω στη συμπαράθεση ορισμένων κειμένων που περιέχουν τις απόψεις του σημερινού αρχηγού της ΝΔ και άλλων κορυφαίων στελεχών της ΝΔ για να αποδειχθεί δια μέσω της κειμενικής πολιτικής, η επικινδυνότητα της άσκησης μιας τέτοιου είδους πολιτικής για το πολιτικό μέλλον του τόπου.

Θέση πρώτη της Ν.Δ.

Συμφωνεί με η Ν.Δ. τη θέση της Κυβέρνησης περί της κατάργησης της επετηρίδος των εκπαιδευτικών η οποία δικαίως χαρακτηρίζεται ως αναξιοκρατικό σύστημα επιλογής των εκπαιδευτικών, ως σύστημα που εξήντλησε το ρόλο του.

Θέση δεύτερη της Ν.Δ.

Συμφωνεί ότι ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ έστω και με τη διαφοροποίηση των κριτηρίων 55% και 45% αποτελεί τον πιο πρόσφορο τρόπο αντικατάστασης της επετηρίδας.

Αντίφαση πρώτη ενδεικτική του αναλώσιμου χαρακτήρα και της κατ' ουσίαν επικίνδυνα δημαγωγικής στάσης της ΝΔ.

Δηλώσεις του Κ. Καραμανλή 13 Ιουνίου 1997.

Είναι αναξιοκρατική η διαδικασία του διαγωνισμού, διότι μένουν εκτεθειμένοι όσοι ήταν επί χρόνια στην επετηρίδα. Αυτόχρονα αναιρείται ηπρογενέστερη θέση περί αναξιοκρατίας της επετηρίδας.

Ξαφνικά το αναξιοκρατικό σύστημα επιλογής, το ακατάλληλο να ανταποκριθεί στις ανάγκες της ελληνικής εκπαίδευσης εμφανίζεται ως κατ' εξοχήν αντικειμενικό που εγγυάται τα επαγγελματικά δικαιώματα που εγγεγραμμένου σε αυτήν εκπαιδευτικών.

Τελικά τι ισχύει; Ήταν η επετηρίδα αναξιοκρατικό σύστημα και επιβάλλονται η κατάργησή της δια μέσω του αξιοκρατικού διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, η τελικά είναι αναξιοκρατικός ο διαγωνισμός και αξιοκρατικό το σύστημα της επετηρίδας; Και αν ήταν αξιοκρατικό σύστημα επιλογής της επετηρίδας γιατί προτείνετε την κατάργησή της με ένα αναξιοκρατικό διαγωνισμό που ούτως ή άλλως θα έθιγε το επαγγελματικό καθεστώς των εγγεγραμμένων εκπαιδευτικών σ' αυτή.

Διότι ειδάλλως παράγεται ως Τρίτη εκδοχή η πολιτική παραδοχή της διατύπωσης μιας πολιτικής θέσης που θα αποτελούνταν από ένα παραλογισμό διπλής όψεως.

Βεβαιώνεται ως αναξιοκρατική ή θεσμική λειτουργία της επετηρίδας και προτείνεται ως ευκαία λύση ο αξιοκρατικός διαγωνισμός του ΑΣΕΠ, όμως στην τελική της απόληξη για λόγους καθαρά δημαγωγικούς το δεύτερο σκέλος με αναίρεση της αρχικής θέσης μετατρέπεται λεκτικά σε αναξιοκρατικό μόνο και μόνο γιατί τον πραγματοποίησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Γιατί ενοχλείστε κύριοι της ΝΔ από την εφαρμογή θέσης την οποία σπεύσατε να επιμείνετε στην εφαρμογή της και όταν εφαρμόζεται την αποκυρύσσετε;

Η εξήγηση είναι απλή και διακριτή από κάθε πολίτη της χώρας.

Γιατί κυρίαρχο χαρακτηριστικό σας είναι η ημερήσια χρήση της πολιτικής. Γιατί η ιδεολογική σας παραγωγή είναι σχοινοτενής, περιορισμένης διάρκειας και ευθύνης.

Γιατί έχετε εθιστεί να λειτουργείτε πολιτικά με την ευθύγραμμη πορεία του τριμερούς σχήματος: εγκόλπωση μιας θέσης, μεταποίησή της σύμφωνα με τα επικαιρικά προτάγματα, αποποίηση όταν αυτή υλοποιείται.

Γιατί ο ερμαφρόδιτος πολιτικός σας λογισμός και η εξίσου μετεωρίζουσα πολιτική σας ηθική σας αναγκάζει να βγάλετε ανακοινώσεις που καταδικάζουν τα

επεισόδια και τους προπηλακισμούς παρουσιαζόμενοι ως αμύντορες της νομιμότητας, την οποία όμως αρνείστε ως φυσικό δικαίωμα και αυθεντικό προνόμιο της κατ' εξοχήν νομιμοποιητικής αρχής της κυβέρνησης που δεν κάνει τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο από το να εφαρμόσει την πολιτική της σύμφωνα με τις κανονιστικές αρχές του συντάγματος.

Γιατί διακατεχόμενοι από τυφλό αντιπολιτευτικό μένος αδυνατείτε να εντοπίσετε εξώφθαλμες αποκκλίνουσες πολιτικές συμπεριφοράς και εκτιμήσεις που διατρέχουν το πολιτικό σας πεδίο.

Παράδειγμα δεύτερο εξίσου εντυπωσιακό.

Κ. Καραμανλής ίδια δήλωση.

Καταγγέλλει την κυβέρνηση όχι μόνο γιατί εξαπάτησε αλλά και γιατί έδειρε.

Την ίδια μέρα ο πρώην αρχηγός της ΝΔ Μιλτ. Έμπερτ δηλώνει: Αλίμονο στην παιδεία και στους νέους εάν αυτοί οι εκπαιδευτικοί τους διδάξουν πως να ασκούν και να διεκδικούν τα δικαιώματά τους στο δημοκρατικό μας πολίτευμα. Αλίμονο όμως και στο κράτος που εκπαίδευσε τέτοιους εκπαιδευτικούς!!

Αντιλαμβάνεσθε κύριοι βουλευτές το μέγεθος της πολιτικής υποκρισίας.

 Αποσιωπάται επιμελώς ποιες κομματικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις αποφάσισαν και έστησαν το σκηνικό της συγκρούσης έξω από τα εξεταστικά κέντρα και σας επισημαίνω ότι και οι δικές σας, της Ν.Δ. δυνάμεις πρωτοστάτησαν για τη διαμόρφωση αυτού του σκηνικού.

Αποσιωπάται επιμελώς η ύπαρξη πολιτικού σχεδιασμού κομμάτων και περιθωριακών ομάδων με κύρια επιδίωξη τη ρήξη στο βωμό της εικονικής πολιτικής.

Παράγεται δε από τις δηλώσεις της Ν.Δ. το εκπληκτικό αποτέλεσμα. Ο ένας ενδύεται το ρόλο του συμπάσχοντος και ελεήμονος και ο άλλος του λοιδωρούντος και καταγγέλοντος, τους συμπαθείς κατά τον πρώτο.

Συμφωνείται πιστεύω ότι καθίσταται περιττό να προσθέσω από την πλευρά μου ένα τρίτο αλίμονο για τον τρόπο άσκησης της πολιτικής από τη Ν.Δ..

Είπα από την αρχή ότι αυτή η συζήτηση διαθέτει αυταξία λόγω της ιδιαίτερης θεματικής αρκεί να γίνεται με στοιχειώδη πολιτική και νοητική πειθαρχία. Έρχομαι λίγο στην περιοχή του αυτονόητου. Ίσως γιατί στη χώρα μας και στην εν γένει πολιτική συμπεριφορά μας η εννοιολογική δυναμική των λέξεων υφίσταται τη μεγαλύτερη κακομεταχείριση ειδικά από τους ασκούντες και ασκούμενους στο πολιτικό γίγνεσθαι.

Ξεκινώ λοιπόν από μια κρίσιμη διαπίστωση: Για να είναι κάτι αυτονόητο πρέπει να είναι νοητό, αλλά και να αποσπά τη μεγαλύτερη κατά το δυνατόν επιδοκιμασία ότι συνιστά κοινό τόπο. Η καθολικότητα επομένως μιας ιδέας αποτελεί επιβεβαιωτικό παράγοντα της ισχύος της και ως εκ τούτου προσδίδει και την εγκυρότητά της. Τίθεται επομένως κατά λογική ακολουθία το θεμελιακό ερώτημα που οφείλουν να απαντήσουν όλοι οι ενεργοί πολίτες και όχι μόνον οι κατ' επάγγελμα ασκούντες την πολιτική, τι γίνεται στην περίπτωση που συγκρούονται εντός του κοινωνικού και πολιτικού περιβάλλοντος διαφορετικά σε σκοποθεσία περιεχόμενο, αιτήματα λογής-λογής αυτονόητα τα οποία θεωρούνται ως τέτοια από πρόσωπα ή κοινωνικές ομάδες και οι οποίες θεωρούν ως φυσική και αναπόδραστη ανάγκη την πραγμάτωσή τους.

Σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα η απάντηση πηγάζει αβίαστα από τον καταστατικό χάρτη της πολιτείας ο οποίος δίδει το δικαίωμα στην εκλεγμένη κυβέρνηση να διαλέγεται, να αξιολογεί τα τιθέμενα αυτονόητα αιτήματα να επιδιώκει συνενόηση και συμφωνίες και τελικά ως υπερκείμενη θεσμικά αρχή να διατηρεί το δικαίωμα της τελικής απόφασης χωρίς βεβαίως αυτό να την απαλλάσσει από τις πιθανές παρενέργειες ή ωφέλειες που ευλόγως προκύπτουν από την άσκηση της πολιτικής της.

Όπως επίσης δεν απαγορεύει το δικαίωμα των πολιτών δια μέσω των νομιμοποιημένων θεσμίσεων που παρέχει το πολίτευμά μας να αγωνίζονται για την μεταλλαγή μιας κυβερνητικής απόφασης. Και όμως θα μου επιτρέψετε να επισημάνω ότι τούτες οι κοινά αποδεκτές αρχές περί αυτονοήτου δεν λογίζονται ενίοτε ως τέτοιες στο κοινωνικό και πολιτικό πεδίο. Εδώ στο σημείο αυτό επιβάλλεται η εφαρμογή και επικαιροποίηση του κατεξοχήν παραδειγματικού μοντέλου της προγενέστερης θέσης στα θλιβερά παράγωγα υπέρβασης και κατάχρησης δικαιώματος από τους διαμαρτυρούμενους κατά τη διάρκεια διεξαγωγής του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ.

Τελικά συνιστά ή όχι υπέρχρηση δικαιώματος, οι πρωτοφανείς βιαιότητες οι πάσης φύσεως προπηλακισμοί έναντι των ασκούντων το νόμιμο και εκούσιο δικαίωμα που τους παρέχει η υπερκείμενη πολιτική αρχή να συμμετάσχουν στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ;

Αντιπαράτίθεται ναι ή όχι η καθολικής ισχύος επιταγή του λαού που δίδει το δικαίωμα στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να ασκεί το νομοθετικό της έργο, με το αφύσικα ως φυσικό εκλαμβανόμενο δικαίωμα κάποιων να καταπατήσουν και να ακυρώσουν μια πάγια και βασική συνιστώσα της δημοκρατικής λειτουργίας ενός ευνομούμενου κράτους;

Αποτελεί ναι ή όχι ισχυρή ένδειξη της ποιότητας της ασκούμενης πολιτικής λειτουργίας ενός πολιτικού σχηματισμού, η απάρνηση αυτού του δικαιώματος στην νόμιμα εκλεγμένη κυβέρνηση, η επαμφετερίζουσα στάση, ή η ένοχη σιωπή, η ακόμα

χειρότερα η ενεργός καθοδήγηση εκδηλώσεων τέτοιας υφής που αμαυρώνουν την εικόνα του δημοκρατικού μας πολιτεύματος, δίνουν αφορμή για σχόλια και λοιδωρίες της χώρας στο εξωτερικό ενός συγχρόνως οσιοποιούν, νομιμοποιούν, διδάσκουν την αυτοδικία στους πολίτες ως σωτήρια λύση στα εκάστοτε κοινωνικά προβλήματα. Έχετε συνειδητοποιήσει αγαπητοί συνάδελφοι που μπορεί να φθάσει το μάκρος και το εύρος αυτής της κοινωνικής διδαχής, στο απώτερο μέλλον;

Έχετε την εντύπωση ότι μας θέλγουν αυτά τα επεισόδια, ότι συνάδουν με την πολιτική μας αισθητική και της σοσιαλιστική μας συνείδηση την πολιτική μας ιστορία.

Νομίζετε ότι δεν αξιολογούμε τον ανθρώπινο πόνο, ότι δεν αφουγκραζόμαστε τον κοινωνικό σφυγμό, ότι λειτουργούμε πολιτικά ερήμην του κοινωνικού συνόλου και των θελήσεών τους. Αν πιστεψύετε αυτό πλανάσθαι οικτρά!

Ξέρετε ποια είναι η βαθύτερη διάγνωση της ουσίας αυτών των τελευταίων γεγονότων στο χώρο της εκπαίδευσης. Πρόκειται για τη σύγκρουση δύο απογνώσεων.

Η απόγνωση των νέων που μέσα από την επετηρίδα δεν είχαν καμιά πιθανότητα να διορίσουν και η απόγνωση αυτών που λανθασμένα θεώρησαν ότι η ακύρωση του διαγωνισμού τους συντηρούσε την ελπίδα διορισμού. Στην τελική τους απόληξη και οι δυο αυτές απογνώσεις στο ίδιο ακριβώς σημείο στοχεύουν, στην εξασφάλιση της επαγγελματικής τους προοπτικής.

Αυτή ακριβώς τη νοσηρή κατάσταση θέλησε να αλλάξει η κυβέρνηση, γιατί είναι πασιφανές ότι η διαιώνιση του προβλήματος το μόνο που επέφερε θα ήταν ακόμη μεγαλύτερη απόγνωση στο μέλλον.

Γιατί εμείς δεν επιθυμούμε να είμαστε εμπορευματοποιοί ενισχυτές, και επικαρπωτές της απόγνωσης, αλλά αντιθέτως σφοδρόι πολέμιοι της , ανεξαρτήτως του πολιτικού κόστους. Γιατί στόχος μας δεν είναι να κυβερνήσουμε αλλά να δημιουργήσουμε.

B. Πιθανά σημεία προς χρήση που θα τεθούν από τη Ν.Δ.

- Πόροι για την Παιδεία

Ενδεικτική του λαϊκισμού που χαρακτηρίζει τη ΝΔ αποτελεί η παλαιότερη πρόταση του πρώην αρχηγού της Ν.Δ. Μιλτ. Έμπερτ για τη διάθεση του 5% του Α.Ε.Π. για την Παιδεία, ο οποίος συνέκρινε τους αντίστοιχους από την ελληνική κυβέρνηση παρεχόμενους πόρους με τα ποσοστά άλλων ευρωπαϊκών χωρών, χωρίς όμως να εξειδικεύσει κατά φερέγγυο τρόπο την πηγή άντλησης των πόρων (κατ' εξοχήν λεκτικό πυροτέχνημα συνιστά η αναφορά του σε διάθεση ποσοστού για την

παιδεία από τη μετοχοποίηση του ΟΤΕ) ενώ ταυτοχρόνως υπέκρυψε τεχνηέντως τις επιπρόσθετες σε σχέση με άλλα ευρωπαϊκά κράτη δαπάνες της χώρας για την άμυνα (Πρακτικά Βουλής Π5/19/2/97/σελίδα 4104).

- Κριτική για έλλειψη διαλόγου με τους φορείς της εκπαίδευσης

Αποτελούσε και αποτελεί συστατικό στοιχείο της πολιτικής μας ο διάλογος. Επιδιώξαμε και επιδιώκουμε το διάλογο ουσίας, τη συνενόηση με τους ενδιαφερόμενους φορείς, προβλέπουμε και προσβλέπουμε στην επίτευξη της μεγαλύτερης κατά το δυνατόν συναίνεσης.

Η πολιτική μας όμως αισθητική δεν μας επιτρέπει την πραγματοποίηση πολιτικού διαλόγου κατ' έθος αλλά κατ' ουσίαν.

Σας προκαλώ να μου απαντήσετε αν συμφωνείτε στη διεξαγωγή ατελέσφορων συζητήσεων, τη στιγμή που εκ των προτέρων, οι συμμετέχοντες φορείς, αμφισβητούν ριζικά και αποασχημάτιστα. Τα προς συζήτηση εκπαιδευτικά νομοσχέδια ή θέτουν προαπαιτούμενο την κατάργηση του νόμου για να προσέλθουν σε διάλογο. Επομένως αποσαρθρώνουν την υπαρξιακή βάση του καλώς ευνοούμενου διαλέγεσθαι, με προεξάρχοντες μάλιστα συνδικαλιστικούς σας εκπροσώπους οι οποίοι πρωτοστάτησαν στη διατύπωση μηδενιστικών και απορριπτικών θέσεων, ερχόμενοι σε αντίθεση μάλιστα - μνημείο συντεχνιακής και αλλοτρίωσης πολιτικής - με βασικές θέσεις της Ν.Δ.

Εμείς θα καλέσουμε και τώρα τους αρμόδιους φορείς σε ένα ειλικρινή και ουσιαστικό διάλογο, για τα μεγάλα ζητήματα του περιεχομένου της εκπαίδευσης, την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών της αναδιάρθρωσης εν τέλει του περιεχομένου του σχολείου.

- **Καταργείται ο θεσμός του εθνικού απολυτηρίου ότι μετατρέπει το ενιαίο Λύκειο σε ένα διαρκές εξεταστικό κέντρο.**

Ταυτόχρονα κατηγορείται το ΠΑΣΟΚ για την κατάργηση των εξετάσεων από το γυμνάσιο στο λύκειο, κατάργηση των εξετάσεων στο Γυμνάσιο, που είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση του επιπέδου των τάξεων, την έλλειψη άμιλλας και την υποβάθμιση διδασκαλίας (Πρακτικά βουλής σελ. 946 Συνεδρίαση ΛΑ' Τρίτη 2 Σεπτεμβρίου 1997. Εισηγητής της ΝΔ στο νομοσχέδιο για την Παιδεία ο Αναστάσιος Καραμέριος).

Γ. Νέα στοιχεία εκπαιδευτική μας πολιτική

- Προοπτική σταδιακής αποκέντρωσης στην εκπαίδευση

Έχουν ωριμάσει οι συνθήκες να προβούμε σ' ένα ποιοτικό άλμα. Να προχωρήσουμε σταδιακά στην αποκέντρωση - διοικητική, εκπαιδευτική, συμμετοχική του εκπαιδευτικού συστήματος.

Εμείς πιστεύουμε στην αποκέντρωση. Εμείς κάναμε πράξη την οραματική μας θέση για την αποκέντρωση του κράτους με τη δημιουργία νέων συμμετοχικών θεσμών που δίνουν τη δυνατότητα στους πολίτες να συμμετέχουν και να συνδιαμορφώνουν τις αποφάσεις που τους αφορούν. Η νέα θεσμική συγκρότηση του κράτους στα τέσσερα επίπεδα - κράτος στρατηγείο, περιφερειακή διοίκηση, νομαρχιακή διοίκηση, τοπική αυτοδιοίκηση - διαμορφώνει νέους ευνοϊκότερους όρους για τη διεύρυνση της εκπαιδευτικής αποκέντρωσης. Στοχεύουμε με τη μεταφορά πόρων αρμοδιοτήτων και εκπαιδευτικών διαδικασιών, να ενισχύσουμε την τοπική εκπαιδευτική κοινότητα, να αναλάβει αρμοδιότητα που θα αναφέρονται στην εξειδίκευση του κεντρικού προγράμματος στο τοπικό επίπεδο, στην εισαγωγή τοπικών μαθημάτων και επιτέλεση ποικίλων δραστηριοτήτων. Θέλουμε να ενισχύουμε και να κινητοποιήσουμε τις τοπικές κοινωνίες, να κάνουν την υπόθεση της εκπαίδευσης και δικιά τους υπόθεση.

Να μετατραπεί η σχολική κοινότητα, η τοπική κοινωνία σε κινητήρια δύναμη εκπαιδευτικής αλλαγής. Να συμμετάσχουν φορείς και πολίτες στον προσδιορισμό των τοπικών εκπαιδευτικών αναγκών τους, στην ανάπτυξη των αναγκαίων εκπαιδευτικών προγραμμάτων, για να έχει ο νέος όλα τα απαραίτητα εφόδια, κίνητρα, ευκαιρίες, να παραμείνει στον ίδιο του τον τόπο να δημιουργήσει και να προκόψει.

Οργάνωση της σχολικής ζωής

Το σημερινό σχολείο, το σχολείο του αύριο λειτουργεί σε ένα έντονο μορφωτικό περιβάλλον, αντιστοιχεί στις κοινωνίες της μάθησης.

Οφείλει, ως εκ τούτου, να ενισχύσει τον πολιτιστικό του ρόλο στοχεύοντας στη διαμόρφωση αξιών, συμπεριφορών και στάσεων ζωής. Η εισαγωγή νέων γνωστικών αντικειμένων και νέων παιδαγωγικών αντιλήψεων είναι κρίσιμο στοιχείο για το κοινωνικό «άνοιγμα» του σχολείου.

Η σημερινή έκρηξη της γνώσης επιτάσσει την ισχυροποίηση της στοχαστικοκεντρικής αντίληψης που έχει τη μήτρα της στον ελληνισμό αλλά και την ενίσχυση της κριτικής σκέψης που βοηθά το νέο να αυτοπροσδιορίζεται σ' ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον.

Η οργάνωση της σχολικής ζωής πρέπει να επαναπροσδιοριστεί με κατεύθυνση την ανάδειξη της εκπαιδευτικής κουλτούρας, της κουλτούρας της αλληλεγγύης και της χειραφέτησης, ταυτόχρονα πρέπει να θέσει σ' άλλη βάση τη σημερινή σχέση σχολείου και οικογένειας, απελευθερώνοντας τις δημιουργικές δυνάμεις κάθε τυπικής κοινότητας.

Το σχολείο είναι το είδωλο μιας κοινωνίας, γιατί μέσα από το σχολείο η κοινωνία αυτοπαιδαγωγείται.

Νέα Προγράμματα Σπουδών

Πρωθήσαμε αλλαγές - τομές στη δομή, οργάνωση και λειτουργία του σχολείου, στα ωρολόγια προγράμματα, στο σύστημα αξιολόγησης μαθητών και εκπαιδευτικών.

Προχωρούμε συστηματικά και με επιμέλεια στην αναδιάρθρωση των περιοχών μάθησης δηλαδή στην καρδιά του εκπαιδευτικού συστήματος, με εκπόνηση νέων αναλυτικών προγραμμάτων, κάτι πρωτοφανές στα εκπαιδευτικά χρονικά της μεταπολίτευσης.

Στην προσπάθειά μας αυτή αξιοποιούμε το καλύτερο έμπυχο επιστημονικό δυναμικό της χώρας τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, τους εκπαιδευτικούς της καθημερινής πράξης.

Διαμορφώνουμε προγράμματα που θα αλλάξουν ριζικά τη φυσιογνωμία του σχολείου, από το σχολείο της απομνημόνευσης μεταβαίνουμε στο σχολείο της κριτικής σκέψης, της απόκτησης εφοδίων, της καλλιέργειας αξιών.

Σε αντίθεση με τα παλαιά αναλυτικά προγράμματα που τα διέκρινε λόγω της χρόνιας στασιμότητας η παλαιότητα της γνώσης, τα νέα αναλυτικά προγράμματα με τη διαρκή επανάκριση, τη συνεχή ποιοτική εξιολόγησή τους διαθέτουν την απαιτούμενη ευπλασία και τη δυνατότητα δυναμικής προσαρμογής και ανταπόκρισης στις νέες γνώσεις, στις αλλαγές της επιστήμης, της τεχνολογίας, στις εκάστοτε κοινωνικές και οικονομικές σχέσεις.